Ч. 115. (614). Львів, четвер дня 31. мая 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот.
На провінції 12 сот.
В займитих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3). Виходить що дня рано крім понеділка.

Условя передплати у Львові:	
На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:	
На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Военні цілі Австро-Угорщини.

В дискусії над военними цілями Австро-Угорщини забирає голос тепер також віденська Zeit і оголошує, що одною з сущних цілий війни габсбурської монархії може бути успішне переведене зєднаня державно розбитих тепер народів середущої Европи.

Згаданий дневник пише:

„В области габсбурської монархії живуть деякі народи в збитій масї, як замкнені в собі цілости (Чехи, Словаки і Мадяри), а иньші, котрих є більшість (Поляки, Українці, Румуни, Серби Хорвати, Італійці) становлять в ній тільки національні частки, котрих національне ядро лежить поза межами монархії.

Дорогою мирового укладу може через те габсбурська монархія деякі народи як зєднані цілости приняти до свого державного складу, а иньші дорогою виміни віддати задля зєднаня їх з материним ядром. В той спосіб з вийнятком Німців буде складати ся монархія в будучности виключно з заокруглених національних областий, позбудеть ся всякої іреденти, а на своїх пограничах створить вдоволені, сусїдсько-приязні, одноцільні національні держави.

Національні ґрупи, котрі входять тут головно в разубу, се: Поляки і полудневі Славяни. Австро-Угорщина може тому або вилучити зі свого складу польську область, для будучої одноцільної польської держави, а обняти цілість полудневo-славянської ґрупи, або противно, злучити державно на основі національної самоуправи цілу область Польщі, а віддати полудневo-славянські держави".

Zeit кінчить: „Ся военна ціль не вимагає ані анексії ані добичі, не ділить того, що до себе належить, але противно, лучить і творить органічно цілости, є вправді радикальною перебудовою монархії, але рівночасно її внутрішним скріпленем.

До зреалізованя тої політичної думки не потреба кромі того ані одного стрілу, але виключно горожанського діла".

Перед отворенем Державної Ради.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Клюби палати послів та ґрупи палати панів відбули нині майже всі засїданя в цїли приготованя до завтрішнього засїданя. Вибір кандидата німецького національного Союза дра Гросса на президента палати можна вважати певним. Президентом із старшенства буде на завтрішнім засїданю посол із християнсько-суспільної партії бар. Фухс. На початку завтрішнього засїданя відбуде палата послів жалібну манифестацію за бл. п. цісаря Франца Иосифа і манїфестацію з чолобитнєю для цісаря Карла.

ВІДЕНЬ, (Ткб.) Майже всі партії і ґрупи Державної Ради відбули нині короткі засїданя. Президія чеського Союза рішила припоручити Союзови віддати при голосованю на президента порожні картки. Члени палати панів Бофор, ґр. Карло Шенборн і ґр. К. Бікса зголосили приступлене до конституційної палати панів. Чеська національно-соціялістична партія вибрала президентом посла Кльофача.

Ухвали польського соймового кола.

Дня 29. мая відбуло ся в Кракові заповіджене засїданє польського соймового кола. Явили ся на нїм відпоручники Ради Стану з Варшави, польські члени палати панів, посли до державної ради і до сойму.

По виборі предсїдателя посол Тетмаєр узасаднював отсю резолюцію:

„Польське соймове коло стверджує, що одиноким стремлїнем польського народу є відзискане незалежної... (сконфісковане) Польщі з доступом до моря і признаєть ся солїдарним з тим стремлїнем.

Польське соймове коло стверджує дальше міжнародний характер тої справи і признає її здійснене запорукою трівкого мира.

Польське соймове коло висказує надію, що зичливий нам цісар Австрії сю справу візьме в свою руки.

Воскресене польської держави при помочи Австрії запевнить їй природного й тревалого союзника".

По короткій дискусії, в якій забирали голос пп. Дашиньский і кс. Оконь, ґр. З. Тарновський зложив заяву, в котрій сказав, що польська справа має в панyючім цісарю Карлї і зичливого і могучого покровителя і що се позволяє Полякам глядїти з довірєм в будучність.

Предсїдник Лео піддав під голосованє резолюцію п. Тетмаєра. Всї заявили ся за резолюцією через повстанє з місць серед оплесків і окликів. Предсїдник Лео заявив однодушність ухвали і значінє тої однодушности для справи Польщі.

Відтак ухвалено резолюцію в справі польського населеня Шлеска і внесенє п. Тетмаєра, яким взиваєть ся президію польського кола, щоби поробила заходи в цїли випущеня на свободу посла Стронського.

ЮРІЙ КМІТ.

Думки вдови.

Карбівничка не може знайти собі місця, від коли поховала чоловіка. Важка туга налягла на серці, а тут і тїснота доскулює більше і більше. Чоловік заробляв і „пхали, ги на вилах". Та „біда го впоравла". При грудній недузї тяжко було заробляти. Вона теж не має сил, бо „пухлина чирихкоче по тїлї і зїдає житя"...

— Бодай Біг ни дав без ґазди бити! Відки прийду, відти прийду, подивлю ся по стїнах — німі, глухі... Минї такий вичярь великий без тебе! Я така вся єдна! Ни є на кого надїяти ся... Заводжу, кади ходжу; згризаю ся, сторопляю ся, ни можу забити, встаю, лягаю. все на гадці... Ще в лїгі десь піду, а в зимі як упаду, то пропаду, я її ся так бою.. Бодай ся бідні вдові ни розвидняло!

Потічок бистро мчав ся біля її хижчини", немов би улїтав, аби не слухати розпучливих скорбот, що падали обильно на бадьорі, безжурні його филї.. Метала ся, як зловлена риба у неводї, і не могла стрінути виходу.

„Думала, банувала і слезами ся скропляла". Чорні тїни насували ся з кождим днем густїйше... „Ни минї житя, ни смерти — ба, й дїтвак теж їсти хоче".

Поплентала ся мити жидівські лави, аби „дістати дакий ґрайцарь".

Відповідь.

Сьвято. Вечір. У коршмі „грайки". Тут зібрало ся багато людий: старші і молодші.

Житева втїха розлила ся широким руслом...

Співи, „гойки", розговори пливуть і не переймають ся. Доста тут підпитих.

Увійшов жандарм. Глядав за якимось проступником; не міг його стрінути, тим то був гнївний. Гамір не втихав. Жандарм завважав у юрбі війта, приступив до його і обкругив йому тричі капелюх на голові, проговоривши: „І ти вітуницю тут?"

Війт спалахнув гнївом.

— Панцю, я цисарська особа, мнов можете крутити, али моїм капелюхом нїт...

Відвернув ся і пішов на иньше місце.

Жандарм став незвичайно збентежений сею сміливою відповідю. Вийшов іще більше гнївний...

Музика грає, танець бистро несеть ся, кучері лїтають, стяжки в косах розвіяли ся.. Лунають співи... Земля дзвенить... Голос житя у повному розгарі..

Пізнїйше оповідав війт, що ся відповідь коштувала його „пару волів", бо жандарм „запосів" і „замітував усяке", а сей знову був „зупертий" тай не піддавав ся, ай доходив свойого. „А таке винісве.. Від Купалів аниж до другиx Ників усе в термінах. То гев, то там... Минї ни єдин тиждень пропав у ходах..." Хоть викоштив ся чимало, то таки підбадьорувала його ся свідомість, що не дав крутити своєю особою... „Всякий чоловік має в собі дещо, де зборонено будькому застукати, а коли забив ся і ни дав позору на тою високе усобі, то вже вкоротив ся дорогу до гробу..."

Сусід.

Донька „Йирька Бадуньового" прийшла до Андрія Зґоби позичити соли. Привітила ся й не говорить нічого, тільки розглядаєть ся по хатї. Домашнїм „ниякаво"; вони не люблять „зьвідувати ся, ли но воно само няй гварит, чо хоче". Ґаздиня ждала, „ждала і ни діждала ся, ай" запитала ся: „Чо тебе загнали?" „Ничого, соли". Ще хвилю постояла і відійшла. Андрій сплюнув і проговорив:

— Дївка під вінкць, повинна ся звинути, би вітир з неї дув. Прийде, стане і сїдїло би, хоть би му полїно на ногу лїзло, ни підверже. Я на тото такий нинависний.

— Велике, а дике.

— У неї такий розум, як жидівський чобіт.

— І Йирько справний! Він лино гойкати знає Ярь човолейки провадит...

— А Павло довго бив у Дибача? Повідат: Коли я римінь попустив на собі у вас?"

І за двирі...

— Тому довгів без кінце".

Старий отець Олекса проговорив поважним, моралїзаторським тоном:

— О, довг за вдовшки, як світ за вширшки.

Оби лино розчати... Ни від днись гварят:

Війна.

Дальше ведене війни переходить сили Росії.

БЕРН. (Ткб.) Петроградський кореспондент дневника „Manchester Guardian“ доносить під датою 19. с. м.: Уємні уваги льорда Cecil'а про мирову конференцію ради робітників і жовнярів, яка в межичасі стала програмою нового російського тимчасового правительства, зробили в Петроградї дуже лихе враждіне. Дальший намір Анґлії проти сеї програми мігби мати дуже траґічні наслідки. Бесіда Cecil'а і коментарі, з якими російська преса віднесла ся до неї, показали російській демократії, що Анґлія пізнає зовсім її цїли і заміри. Російська мирова програма була викликана фактичними відносинами в Росії і в російській армії. Чим довше війна перетягнеть ся, тим критичнїйшим стає положене в Росії. Російська демократія бачить, що дальше ведене імперіялїстичної війни переходить її сили і може виставити на небезпеку істноване російської держави. Припускане, що російська мирова програма є зрадою супроти її претенсії до Ельзас-Льотаринґії викликує здивоване, тому що в Росії є переконане, що се питане дасть ся розвязати на основі свобідного рішеня народів про свою судьбу, так як всї територіяльні питаня, які виступили протягом війни.

Будучність союзників і вплив нового тимчасового правительства є залежні від сього, в якій мірі союзники узгляднять російську програму. Ніхто в Росії не думає про окремий мир, але коли військо має далї бороти ся, то потребує нових ідеалів і заохоти, передовсїм надії, що почесний демократичний мир є близький.

Промова Вільгельма до війск на заході.

БЕРЛЇН. (Ткб). Дневники доносять про відвідини німецького цїсаря у військ на заході. „Localanzeiger“ доносить, що цїсар виголосив промову до бранденбурської дивізії, в котрій сказав: Зворушений висказую монаршу подяку за геройську хоробрість, з якою ви тут на заході побили сильного ворога. Офіцири і жовняри супернпчали в благороднім посвяченю. Відперли всякі затії переломаня німецького муру. Ворог поробив був великі приготованя. Великою скількістю амуніції і безоглядним шафованєм людий сподївав ся пімститись. О нашу погорду смерти його пляни розбили ся також сим разом і як тепер, так і завсїгди розібють ся. Батальони з мархії показали, що вони такі самі, якими були їх предки. Після „Berliner Tagblatt-у“ цїсар сказав ще: Ми перед близьким рішенєм, а ви дасте йому раду, як доси тому всьому дали раду, бо памятаєте, за що борете ся: за будучність ваших дїтий і внуків, за будучність дорогої вітчини.

Хто ся ни бойит довгу й жида, тот ся й Бога ни бойит. Жид як повписує колїчка, то збудеш ся й хищини; чапит ся чоловіка ги кіт стовпа.

— Понасиляв то ту, то ту, а типир і ни відпекати ся від тої біди... Брат повідат:

Уже та ся ту нич ни врадат, ужес усю відумерщину забрав.

— Ни можут стати на єдно, ай ся прут.

— А жона — рот і ни стане, що вода по камїню.

Ґаздівство хиножит ся ни фасками, ай запасками; всьому дає лад ґаздиня.

— З такої, що по панох служила ґаздинї не.

— Біда з Польков хліб робити, Полька хоче каву пити; Руснак хоче рано встати, Полька хоче дідня спати.

— Добре покупчити, добре ся оженити, на доброго чиляддика [1]) трафити, дуринь ни по трафит.

— Ну, того ся єдно другого придало...

— Ой ни горазд йому! Відти хопит, ту поставит, а діри ни поплатані [2]). Кам раз гирше.

— Біда тому, що вийшов з віри [3])...

— Довг довгий; час куртий.

Сим поправляв у „пецу“, а старий закурював люльку.

Оба продумували над недоладностями і хибами людських відношень, немовби хотїли зарадити лихови, одначе не могли повязати кінців...

---

[1]) Жіноча обслуга. [2]) не полатані. [3]) з борґу; який не має слова, що до области позички.

Участь Америки в війні.

ВАШИНГТОН (Ткб.). Урядовий комунікат пресового бюра доносить: Коротке зіставлене сього, що зробили Зединені Держави підчас 7 тижнїв, які минули від часу вступленя у війну, викликує велике заінтересоване тому, що Америка виявила повну участь у війні і свою спосібність несеня успішної помочи. Конґрес приняв закон про побір рекрута, який остаточно дасть 2 міліони рекрутів. Так само приняв конґрес закон про позичку. Союзникам дано вже зачети в сумі 750 міліонів долярів. Фльотилю американських контрторпедовцїв вислано в область, в якій є діяльні підводні судна, і співділає тепер з успіхом з фльотами союзників. Американська дивізія, зложена з моряків і 9 полків піонірів, дістала приказ відійти до Франції. 10.000 лікарів є призначених до Анґлії і Франції. Кількасот вже відійшло. При вчисленю американських добровольцїв, які вже бють ся в анґлійскій і французькій армії, буде вкоротцї в Европі бити ся 200.000 Американцїв, що відповідає 5 німецьким дивізіям. В серпни охотнича поліція Зединених Держав осягне повну силу 400.000 людий, значить ся, буде побільшена о $1/4$ міл. Правильну американську армію збільшено рекрутацією о 180.000 жовнярів, а число моряків зросло подвійно. 40.000 молодих Американцїв зібрано тепер в 16 великих таборах, де образують ся на офіцирів нової армії. Конференції з анґлійською і французькою комісіями в цїли управильненя найважнїйших питань є покінчені. Видано зарядженя для промислової мобілїзації, яка обійме також 262.000 миль зелїзничої лїнії. В межичасі заряджено спис всїх помічничих чинників, які Зединені Держави можуть дати до розпорядимости союзникам.

Мирові поголоски.

БАЗИЛЕЯ. Тутешні часописи знов доносять, що австрійський цїсар за згодою иньших осередних держав має запропонувати Росії в найблизшім часї мир під корисними умовами. Уважають за можливе, що почнуть ся мирові переговори.

„Военний запал“ в Росії.

ПЕТРОГРАД (ПАТ.). Пані Брезковська, названа бабкою російської революції, прибула до Симферполя. В промові до жовнярів, які явили ся на її поклик, сказала вона: В порозуміню з союзниками мусимо підняти наступ на війська цїсаря Вільгельма. Мусимо показати, що російська революція була конечна і здужає побідити та викликати для себе поважане і підперти стремлїня народів до свободи. Промова зробила на жовнярах дуже глибоке враждіне.

ПЕТРОГРАД (Ткб.). Міністер скарбу Шинґарев виголосив відчит про фінансове положене краю. По відчитї заявили жовняри, що зрікають ся підвисшеня платнї і є готові йти зараз до стрілецьких ровів. Присутні приняли резолюцію, в якій признають конечність оподаткованя маючих кляс, плачене податків і оплат та найсильнїйшого підпертя военної позички.

Успіхи підводних суден.

БЕРЛЇН (Ткб. Урядово). Нові успіхи підводних суден в анґлійськім каналї і на північнім морі виносять 27.000 тон брутто.

З італійського звідомленя.

ВІДЕНЬ, 27. мая. Нагальні борби на високорівні Красу тревають дальше. Хоробрі італійські війська проломили вчера ворожу оборонну лінію, беручи в полон 3.500 жовнярів і здобуваючи богато военного матеріялу. Семий корпус піхоти передер ся через сїть ворожих ровів і заняв горбок між Фляндором а Мадеацою і горбок 220.

Від 14. мая аж до вчера взяли ми в полон 22.449 жовнярів, між тим 487 офіцирів.

Дня 28. мая наші війська зробили дальші поступи на полудневім відтинку. Занято горбок 145. Взято в полон 612 жовнярів 6 гармат та богато военного матеріялу.

Трийцятка стогне...

Трийцятка*) стогне по лютім цїлуї,
коні іржать над потоком,
кріс машиновий в каверні лютує
і квілить сумно „sciroco“.

Вітре, мій вітре! Тікай з тим квилїнєм!
Серцю за сонцем так банно!
Сонце? Се-ж радість! Потекша в терпіню!
Забутєм небо зоряне!

Вітре, мій вітре. Дай серцю віджити!
Дай порадіти весною!
Дай в се повірить, що десь там у світі
тужить ще мила за мною

Вол. Хронович.

*) Моздір 30·5 пм.

НОВИНКИ.

— **О долю східної Галичини.** „Slavische Korrespondenz“ доносить: На вчорашній конференції президента міністрів з представниками українського народу згадав президент міністрів про відомі йому заяви, що дають висказ заворушеням ізза деяких поголосок про евентуальність пересуненя границї на сходї. Президент міністрів пригадав про відому маніфестацію міністра заграничних справ, що монархія триває на становищи почесного мира без відступленя области. Є отже річю зрозумілою самою через себе, що міродатні круги не думають про ніяке подібне відступленє також що-до східної Галичини або Буковини. Тенденційні поголоски, що звучать відмінно, є виссані з пальця. Президент міністрів начеркнув випробоване патріотичне становище українського населеня в Галичині і на Буковині, яке не уступає становищу иньших народів в Австрії. Правительство є сильно рішене узгляднити потреби розвою українського народу. Український нарід не має мати ніякої причини до жалів що до несповнюваня його бажань в справі рівного трактованя на всїх областях публичного житя. Президент міністрів пригадав потім слова монарха з нагоди останнього побуту в Кракові, що відносять ся до порозуміня обох народів і апелював до присутних, щоби ділали по думцї великої цїли сього порозуміня.

— **Рідна школа.** Пишуть нам: Незавидне становище нашої суспільности позбавленої власної шкільної орґанізації в часі, коли школа для національного житя стала тим, чим світло сонця для житя ростин, коли її розвій залежний від чужої доброї, в дійсности злої волї.

Кому з нас незвісно, кілько заходів треба витратити, щоби одержати, або зовсім не одержати навіть дрібнички з конечного засобу в змаганю на поли шкільництва.

Коли в нормальних відносинах заспокоєнє культурної потреби являєть ся річю самозрозумілою, то серед наших тяжких відносин буває се лиш нездійснимою мрією.

Ось на приклад справа народнього шкільництва. Що природнїйше над простий обовязок краю дати молодіжи народу, від якого жадаєть ся гекатомб з майна і крови для своєї оборони — природне право до образованя в рідній школї від покликаних до сего учителів, вихованих в своїх інституціях.

Тому ніяк не можна зрозуміти, чому 3 міліони одної нації в краю може мати 11 публичних мужеських, 3 жіночі і 17 приватних з правом прилюдности учительських семинарій, як другий, числом рівний, нарід сего краю не має ні одної мужеської ні жіночої семинарії, а одинокий приватний жіночий такий заклад від десятки лїт побиваєть ся о право прилюдности, але доси без ніякого успіху і ще й нині наче на глум приневолений висилати свої учениці до матури по чужих школах.

Такі рефлексії насуваюгь ся і найбільшому оптимістови, такі мабуть почуваня мучили надаючого оногдї телеґраму до шкільної краєвої маґістратури з просьбою приспішити злюстроване семинара Укр. Педаґ. Товариства, та порішити, де має відбути ся матура для покінчених українських семинаристок.

Не знати що більше подивляти, чи поспіх шкільної ради в заспокоєню так діймаючої культурної потреби, чи клясичний спокій і терпеливе вижидане на таку дрібничку у нашої суспільности!?

— **Як добути папери четвертої военної позички?** В доповненю моєї нотатки з 26. с. м. подаю до відома інтересованих, що на підставі посвідки з підписом і печаткою староства знов инакше належить поступати. Пишеть ся кореспонд. карту до староства, в котрім зложено гроші і просить ся, щоби воно переслало папери четв. позички враз з готівкою за запавші купони до староства, в котрого повітї власник

Жертви на оселї для інвалідів У. С. В.

належить слати до Товариства „МАКІВКА“ в Новім Санчи.

посвідки мешкає, — та заявляеть ся, що тї папери підійметь ся за предложенем потверджeного через старосство квіта та за зворотом первісної посвідки. Первісної посвідки не раджу посилати, аби не згубила ся, тим більше, що до деяких старосств адресувати треба на пол. почту, прим. до Зборівського, полева почта ч. 418, — а звісно на полеву почту рекомендувати не можна. — Др Бариляк.

— **Інтелїґенція на виселеню.** В справі нашої новинки (107 число „Укр Слова“) п. з.: „Уклінна просьба до Президиї культурної Ради“, у якій писано про відносини в учительськім зборі в таборі виселенців в Хоцені, дістаємо письмо від дир. Дениса Стельмаха, у якім він простує і поясняє піднесені проти нього заміти. Подібне спростоване прислали теж члени збору: д. Остап Коник, Марія Мелянеківна, Олена Головчук і Юлїя Головчук, у якому боронять свого товариша і настоятеля.

З огляду на обемистість тих письм і спростовань як і торкане фактів і людий зовсім непричасних до справи, а також з огляду на крепкість слів в письмі від членів учительського збору, не містимо згаданих дописий, тим більше, що — як довідуємо ся — справою зайняла ся Президия культурної Ради, яка переведе слідство, якої вислїд подасть до загального відома.

— **Шкільні вісти.**

В дївочій ґімназії С. С. Василянок у Львові відбудуть ся привагні іспити із всїх кляс дня 15. і 16. червня. Вступні іспити до першої кляси відбудуть ся перед феріями дня 20. червня. До сего іспиту треба зголосити ся день перед тим в канцелярії дирекції, вул. Потоцького 95. Речинець іспитів по феріях оголосить ся пізнійше. Вступні іспити до кляс від II. до VIII. відбудуть ся між 5. а 10. вересня. — о. Т. Лежогубський директор.

— **Знищенє цінного образа.** З кракова доносять: Перед образом маляра Шіндлера в народнім Музею станув онодї перед полуднем о год. 11. молодий монах Павлин, по імени Тот, і винявши з під раси фляшку зі смолою, почав обливати нею образ і розмаровувати плями кистию. Присутні здужали сьому перешкодити. Монах хотїв ще кинути на образ фляшку з течию, але ся не досягла образа. Зараз почато відчишувати образ, що представляє дівчину в купели. Теч полишила по собі на образі жовті плями наче би від спаленя. Монаха придержано.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 31. мая 1917

Нині: 31. мая гр.-кат. Теодора, римо-кат. Петронелї.

Завтра: 1. червня гр.-кат. Паракия, римо-кат. Ґраціяна.

○ На школу ім. Б. Грінченка зложили: Вп. Дмитро Мединський 4, Яків Толубяк 4, Мих. Гаруняк 2, Дмитро Заремба 2, Пав. Цимбалїстий 13, Іван Скрегота 7, Николай Кобзар 10, Мих. Гавур 6 і Вп. Кабаровський уряд. зел. 30, разом 74 К.

За що в імени дїтвори шк. і їх родичів складаю ласкавим жертводавцям сим прилюдно сердечну подяку. — М. Сіяк.

○ Львівський Український Народний Театр Т-ва „Бесіди“ у Львові під управою К. Рубчакової. Заповіджені на четвер 31/V. 1917 „Романтичні“ ком. на 3 дії Ростанда з причин від дирекції незалежних не відбудуть ся. Слідуюче представлене відбуде ся аж в недїлю 3. червня 1917. Дирекція.

Виказ жертв,

на приватну українську ґімназію в Долинї в коронах і сотиках (після громад).

(Далї).

Полагна Сенюра 60 с, Марія Мельник 50 с, Анна Мельник 60 с, Яць Мельник 50 с, Михайло Мельник 80 с, Юрко Турелик 60 с,, Марія Шевчук 60, Данило Шевчук 1, Теодор Шавронський 40 с, Григорий Когут 1, Григорий Шавранський 40 с, Настя Лугова 2, Катерина Цьвік 1. Анна Пужинець 40 с, Никола Бігун 60 с, Анна Сенюра 1, Іван Менчук 60 с, Анна Дакус 50 с, Теодор Дуда 1, Марія Лизень 40 с, Дарка Кобрин 60 с, Стефан Кобрин 40 с, Марія Мудрик 60 с, Євдоха Біхан 2, Зофія Біхан 40 с, Зофія Перейма 1, Григорий Перейма 60 с, Параска Гук 60 с, Фенна Семків 1, Марія Біган 2, Анна Куцій 2. Михайло Сенюра 40 с, Анна Перейма 1, Настя Перейма 69 с, Палагна Перейма 1, Михайло Булат 20 с, Марія Менчук 2, Марія Мотулька 90 с, Настя Менчук 1, Василь Луговий 30 с, Іван Пилипів 40 с, Євдоха Водзінськаа 20 с, Марія Лучова Івана 60 с, Анна Булат 60 с, Михайло Семанишин 1, Анна Манич 60 с, Параська Тихан 1, Данило Луговій 2, Петро Куцій 1, Анна Мельник 40 с, Євдоха Яворська 1, Иосафат Мотулька 1, Настя Куцій 40 с, Матрона Паньків 1, Марік Куцій 60 с, Настя Садула Олекси 1, Анна Водзінська 50 с, Роман Борин 2, Семань Караїм 40 с, Полягна Караїм 60 с, Анна Мотулька 1, Анна Борин 1, Маруна Добровольська 50 с, Марія Лугова 1, Іванна Мучаківна учит. 4, Василь Мельник 1, Марія Лизень 30 с, Параська Мельник 1, Анна Пристайко 40 с, Марія Сливка 1, Настя Миговнч 40 с, Маґда Добровольська 1, Марія Добровольська 1, Орина Лугова 80 с, Параска Добровольська 1, Панько Урис 1, Орина Лугова 80 с, Марія Дакус 80 с, Параська Люшней 40 с, Олена Пристайко 60 с, Михайло Садула 1, Іван Садула 1.

(Далї буде.)

З палати послів.

Палата послів відбула нинї перше засїданє. Саля і ґалєрії переповнені. Велике число послів явило ся в мундурах. Місця, які займали посли, що полягли на війні: Франц Фукс, др. Полявф, Зайдь і др. Лефль були прибрані вінцями. На місци соц.-демократичного посла Гудеца соціялісти поклали цвіти.

О год. 11 мінут 20 явив ся на сали президент мінїстрів з членами кабінета за виїмкою міністра Бобжинського.

Президент мінїстрів представив Палатї кабінет, відтак запросив бар. Фукса, щоби з титулу старшенства заняв місце президента.

Бар. Фукс передовсїм посвятив горячі слова згадки бл. п. Цісареви Франц Йосифови I., котрому не судило ся діждати мира, а котрого діяльне житє зістало замрачене конечністю добутя оружа з причини замахів, доконаних скритовбійчою рукою.

Потім зложив в імени народів Австрії поклін Цісареви і Цісаревій. Заявив, що всї відносять ся в любовю і вірою до Монарха, котрий вже в короткім часї зобовязав собі народи і зєднав їх серця, не лиш на поли борби, але також в кругах мирної працї. В словах горячої вдячности згадав про молоду Цісареву, котра всюди, де лиш вимагає потреба, спішить з помочю.

Президент із старшенства підніс оклик в честь обоїх Цїсарства. Члени Палати, котрі повставали з місць, тричі оклик повторили.

Відтак барон Фукс говорив о геройських жовнірах, борючих ся в обороні вітчини. Тим Палата обовязана є до найглубшої вдячности. Те саме відносить ся до союзних військ.

Відтак бар. Фукс заявив, що засїданє є отворене і ствердив комплет. Потім покликав до урядованя тимчасових секретарів, між иньшими др Еміля Бобровського і Антона Лукашевича.

З черги подав до відома назвиска послів померших і тих що полягли на поли борби. Між помершими находять ся пп. Гудец і Алєксандер Лїсевич. Тим всїм посвятив слова згадки.

Дальше подав до відома, що правосильним вироком втратили мандат: Володимир Курилович, Дмитро Марков, Ґрафензиер, др Батіст, Дурцівуль, Хоц, Нетелїскі, Война, др Крамарж і др Рашін.

По думці письма львівського повітового суду вибраний в окрузї 67 в Галичині послом до державної ради др Володимир Козловський по причині умової хороби втратив самовільність.

В справі доконаня доповняючих виборів, зглядно покликаня заступників пороблені будуть відповідні кроки.

По думці письма дивізійного суду кравової оборони у Відни посол Кльофач находить ся у вязниці, обвинений о зраду стану. Письмо се буде відіслане до комісії посольської нетикальности.

Відтак посли, котрі перший раз прибули до палати, зложили президентови посольські прирeченя, між иньшими др Яворський, др Дембіньский, Дило, Фільц, Роман Чайківський.

Палата приступила до вибору президента. Голосоване відбувало ся через викликуване послів по імени.

По доконанім скрутинїюм предсїдатель подав до відома вислід: 215 голосів віддано на дра Гроса, а 196 карток пустих, 9 карток було неважних.

Бар. Фукс запитує нововибраного президента, чи приймає вибір, Др Грос годить ся, почім бар. Фукс передає провід в його руки. Др Ґрос дякує за вибір.

Відтак вибрано віцепрезидентами пп. Ґермана, Юкіса, Пернерсторфера, Погацніка, Романчука і Удржала.

Доконано відтак вибору секретарів, почім президент велїв відчитати надіслане правительственне письмо і внески та просив о уповажнене до висланя телєґрам до армії і до парляментів союзних держав.

Після уділеня сего уповажненя президент подав до відома зголошені внесеня в справі зміни реґуляміну і в справі посла Кльофача. Внесеня сї будуть відіслані до комісий, коли буде доконаний вибір комісий.

Президент уділив опісля слова послови Станекови до зложеня заяви. Крім сего посла зголосили ся до слова в цїли зложеня заяви посли: Коропець, Калїна, Романчук і Пахер.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 30. мая.

Східний фронт:

Більше жива боєва діяльність, особливо у східній Галичині триває дальше.

На Італїйськім фронті:

Над Сочею минув вчерашний день відносно спокійнійше. Вечером пробували Італїйцї знов передерти ся великими силами коло Водіце. Огонь наш зломив сей наступ.

Так само не повели ся італїйські наступи коло Ямїяно.

В Каринтії і Тироли нічо нового.

На південно-східнім фронті:

На південний схід від Берат не повели ся італїйські вивідні проби.

Шеф Ґенерального Штабу.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

В день була лиш у відтинку Wytschaete оживлена діяльність артилєрії. Вечером збільшив ся огонь також на кількох иньших місцях.

Вивідні наступи Анґлїйців на фронті Artois і Французів на Chemin des Dames відперто.

На східнім фронті:

Положене незмінене.

Македонський фронт:

Не було важнійших подій.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Реклямації вільні від почтової оплати. Рукописї приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всї бюра по цїлім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Цїна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Звідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині.

Пацієнтів з провінції залагоджується в найкоротшім часі.

Оголошення.

Хлопця до послуги прийме сейчас адміністрація „Українського Слова“.

Хто би знав, де перебуває Василь Якубяк, син Николи і Варвари, урод. 1885 р. з Печеніжина, котрий служив при 36 полку краєвої оборони від мая 1916 в Mährischweiskirchen, зволить ласкаво подати відомість його братови Іванови, котрий перебуває в Підберезцях п. Винники коло Львова. Адресувати прошу на руки Ю. Шубертівної, учительки.

Найкрасші оповідання, сьміховинки та сьпівомовки.

Десять книжочок за кор. 4·16

1) Оповідання і сьміховинки Олекси Стороженка	ціна 44	сот.
2) Нові часи, оповіданє О. Маковея	„ 44	„
3) Кармелюк, оповіданє М. Вовчка	„ 44	„
4) Оповідання Федьковича: 1) Три як рідні брати. 2) Опришок .	„ 44	„
5) Приказки і байки Ст. Руданського	„ 44	„
6) Сьпівомовки	„ 44	„
7) Оповідання М. Вовчка 1) Козачка 2) Чумак 3) Свекруха . .	„ 44	„
8) Оповідання М. Вовчка 1) Сестра 2) Сон	„ 44	„
9) Перекотиполе — оповіданє Квітки — Основяненка	„ 44	„
10) П. Куліш: Орися, Давне горе, Степова могила	„ 20	„

Замовлення і рівночасно гроші висилати до:

Канцелярії Товариства „Просвіта“ у Львові,

Ринок ч. 10.

На порто звичайне треба додати при замовленю всіх книжок 30 сот., а на порученє 65 сот.

Учителька з довшою практикою прийме лекцію до шкіл: виділових, семинара або нормальних на час вакацій. Зголошення: Пйотровська, Львів, Гофмана 14

2—3 з.

АДРЕСА:

Hauptkasse der Zentralleitung der Ukrainischen Legion

WIEN, VIII. LEDERERGASSE 20.

ЧЕКОВЕ КОНТО: 12.259

ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРІЛЕЦЬКІ ЦІЛИ.

Дуже важне!

Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-те видане). Ціна 1 К 40 сот. з почтовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. вже оплачено). Висилає ся лише за готівку. Замовлення і гроші прошу присилати на адресу А. ОКПИШ, Львів ул. Кадецька ч. 4.

Увага: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научання! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів

АРТИСТИЧНЕ

ЗАВЕДЕНЄ РИТІВНИЧЕ

найдешевша фабрика кавчукових стампіль

Д. ВАЙСА

у Львові вул. Сикстуська ч. 13.

виконує гарно всі ритівничі роботи з металю, литі і прасовані.

Таблиці і шильди литі в ріжних металях, адреси до машин і на двері, надгробні таблиці, назви вулиць і числа на доми.

Всі замовлення виконують ся в якнайкоротшім часі.

Книга Адресова

евакуованих, вояків і полонених. Хто хоче подати до відома других, де тепер мешкає або хто хоче довідати ся, де находять ся його свояки або знакомі, нехай посилає 2 корони 20 сотиків на адресу: Василь Сідельник, хутір Біжків в Лаврикові почта Добрусин.

XIV. Звичайні Загальні Збори Краєвого Т-ва кредитового стоваришення зар. з обмеженою порукою у Львові.

(Передше Кр. Т-во кред. Урядників і священиків)

відбудуть ся дня 7. червня 1917 р. о годині 10 дополудня у власнім домі при ул. Домініканській ч. 11 зі слідуючим порядком дневним:

1. Відчитане протоколу з попередних Загальних зборів,
2. Звіт Управи з діяльности та замкненя рахункові і білянси за XIV., XV. і XVI. адміністраційний рік 1914, 1915 і 1916.
3. звіт Ревізійної комісії з внесенем на уділене абсолюторії,
4. внесенє Надзірної Ради що до розділу чистого зиску,
5. вибір восьми членів Надзірної Ради і чотирох заступників,
6. Вибір трох членів Ревізійної комісії і одного заступника,
7. затвердженє вибору трох членів Управи і трох заступників.

Наколиби в означеній годині не явило ся приписане число членів (§ 47. статута) тоді відбудуть ся того самого дня о 11 год. допол. в тім самім льокалю другі Загальні збори з тим самим порядком дневним, котрі будуть важні без огляду на число присутних членів.

Звіт, рахунки і білянси виложені в льокалю Товариства до перегляду членами в урядових годинах від 8—2 з пол.

Львів, дня 29. мая 1917.

Краєве Товариство Кредитове стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові

Ярослав Ільницький в. р.
Президент Ради

Александер Пісецький в. р.
Секретар Ради

КОЖДИЙ

що дбає про себе і свою родину

хто хоче сповнити горожанський обовязок супроти держави

повинен обезпечити ся на житє і заразом підписати VI. воєнну позичку тільки в

Ц. к. австрійскім військовім фонді для вдів і сиріт

який получив субскрипцію на VI. воєнну позичку враз з обезпеченем на житє для всіх без ріжниці пола від 18 до 55 року житя. Обезпеченє се уможливлює кождому без вимки, а саме офіцерови, жовнірови, священикови, урядникови, купцеви, ремісникови і денному зарібникови підписане VI. воєнної позички при рівночаснім обезпеченю ся на дожите або на випадок смерти на користь власну, або користь своєї родини.

Без лікарських оглядин. **Сейчасова важність обезпечення.**

Без стемплїв і побічних додатків.

Найнизша квота обезпечення К 500. Найвисша квота обезпечення К 4000.

Обезпечене входить в житє в хвили зголошення субскрипції, зглядно зголошення першої премії, яка є дуже низька. Премія від 1000 корон виносить на час 20-літний К 35 річно, на час 15-літний К 49 без всіх инших коштів. Премії платить ся річно, піврічно, чвертьрічно, а навіть місячно, так що при так малім видатку, як 3—4 корони місячно навіть найбіднійший може помочи державі побідного закінчення війни, а рівночасно забезпечити родину. Сповняючи отже патріотичний, горожанський обовязок підписуйте VI. позичку воєнну.

Близших інформацій уділяє радо безплатно наше

Краєве бюро — Львів, ц. к. Намісництво

як також наші уповажнені заступники по усіх містах і повітах краю. 12—15

При залагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.